

RODOLJUB.

Glasilno „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca (ali če je na ta dan praznik, dan poprej) ter stane 70 kr. na leto. — Članom „Slovenskega društva“ in naročnikom „Slovenskega Naroda“ pošilja se list brezplačno. — Za oznanila plačuje se od dvo-stopne petit-vrste 8 kr., če se enkrat tiska; 12 kr. če se dvakrat, in 15. kr. če se trikrat tiska. — Večkratno tiskanje po dogovoru. — Naročnina in inserati blagovolijo naj se pošiljati „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani, vsi spisi in dopisi pa uredništvu „Rodoljuba“ ali pa odboru „Slovenskega društva“ v Ljubljani. — Pisma izvolijo naj se frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.

24. števil.

V Ljubljani, dne 16. decembra 1893.

III. leto.

Shod „Slovenskega društva“.

„Slovensko društvo“ v Ljubljani je imelo v nedeljo dne 3. t. m. v Ljubljani javen shod, na katerem se je razgovarjalo o političnem položaji in nameravani volilni reformi ministerstva. Shoda udeležilo se je mnogo slovenskih veljakov, mej ostalimi drž. poslanci dr. Ferjančič in Kušar in več dež. poslancev in mestnih odbornikov. Shod otvoril je društveni predsednik notar g. Gogola, naglašajoč, da so se v zadnjem času zvršile važne politične premembe, ki vplivajo tudi na slovenske državne poslance. „Slovensko društvo“ še ni imelo prilike izraziti svojega mnjenja o novem političnem položaji in zategadelj smatral je odbor za svojo dolžnost, sklicati ta shod. Pozdravljajoč mnogobrojno zbrane somišljenike, podeli besedo gosp. Ivanu Hribarju, da poroča o točki dnevnega reda.

Z živahnimi živio-klici pozdravljen, poprijel je gosp. Ivan Hribar besedo ter v daljšem govoru razjašnjeval sedanji politični položaj ter konečno izrekel se za splošno

volilno pravo. Ako ima kak narod, ima gotovo narod slovenski vzrok, z živim zanimanjem slediti političnim premembam. Žalibog narodu slovenskemu niso še priznane pravice, katere mu pripadajo po božjem in človeškem zakonu in katere so mu tudi zajamčene v državnih osnovnih zakonih, a težko je pričakovati, da se bode to v kratkem zgodilo. Grof Taaffe vladal je 14 let, semtertje so narodi za njegovega vladanja kaj dosegli, a ravnopravnosti narodov ni izvel, čeravno se je bil v začetku vladanja za to izjavil. Poskušal je sicer — pravi govornik — a resne volje za to ni imel in z vso sigurnostjo sme se trditi, da ni bil naklonjen slovanstvu. V njegovi politiki bila je neka neodkritosrčnost in mlačnost. Narodi, posebno slovanski, postali so nezadovoljni, ker niso mogli doseči pravice. Kraunjskim Slovencem dal je Taaffe pač nekaj mrvic pravice, ker v očigled razmeram v deželi drugače postopati ni mogel, a tem kruteje ravnalo se je proti našim bratom na Koro-

LISTEK.

Zacoprana koza.

Na svojem potovanju sem potrkal jedenkrat zvečer na duri hiše, katera se je mej drugimi odlikovala s svojo snažnostjo in lepoto. Mislil sem si: v snažni in lepi hiši prebivajo navadno uljudni in dobri ljudje — in nisem se motil. Prijazno so me sprejeli in obljubili z veseljem prenočišče.

Po večerji sem z gospodarjem prižgal pipo in mej tem ko sva kadila, pogovarjala sva se o tem in onem. Gospodar je bil več let vojak na Ogerskem, Češkem in v Galiciji; poznal je lep kos svetá in s tem se je rad pobahal. Kratkočasila sva se prav dobro.

V tem na jedenkrat nekdo potrka zunaj na duri. Pastir zleze s peči in gre odpret. V sobo vstopi starček.

„Dobro došli, oče! Kje pa ste bili tako dolgo?“ vpraša gospodar.

„Pripeljali ste kozo?“ oglasila se je gospodinja.

„Pripeljal! Privezal sem jo že v hlevu,“ odgovori starček. „Ti, France, pojdi in daj ji malo sena — je vsa utrujena. To je zunaj tema. Komaj sem hišo našel.“ In starček je šel h klopi, na katero se je vsedel.

„In kaj ste za njo dali?“ vprašala je zopet gospodinja.

„No, drugače ni bilo mogoče, moral sem dati dvajset goldinarjev. Ali, dobri ljudje, to vam je koza, da nisem še take videl. Kovačinja se je jokala, ko sem jo odpeljal. Take koze bojda še na svetu ni! — Mleko ima kakor mandeljne, brez duha, in sir, no saj bodele videli. Kovačinja jo je pomolzla pred mojimi očmi, dala mi je napiti in res, mleko je kakor smetana. — France, nimaš malo vina?“ obrne se starček k svojemu sinu gospodarju, „sem žejen.“

Sin je poslal po vino in starček je nadaljeval:

škem in Primorskem in ne mnogo bolje tudi na Štajerskem. Na Češkem deloval je Taaffe vedno za nadvlado nemškega življa. Narod češki, žilav in vztrajen v borbi za svoje pravice uprl se je z vso silo in volitve, ki so sledile razpustu državnega zbora, dokazale so sijajno, da češki narod odločno obsoja vladino počenjanje. Seveda je postopala vlada na Češkem potem še strožje in proglasila konečno izjemno stanje, a to je tudi bila skala, na kateri se je razbila državna ladija. Slovanski narodi, razven Poljakov izrekli so se odločno proti neosnovanim izjemnim naredbam in tudi levičarji, da rešijo vsaj navidezno svoj „liberalizem“, izrekli so se večinoma proti omenjenim ministerskim naredbam, v prvi vrsti šlo jim je seveda le za to, da poderejo Taaffeovo ministersvo, da pridejo na površje in da potem z vsemi silami potlačijo za svoje pravice boreče se Slovanstvo. Tudi grof Taaffe uvidel je naposled, da je treba zlomiti moč levičarjev in vrgel je mej nje bombo v obliki volilne predloge. Da je s tem kaj neprijetno iznenadil levičarje, je umevno, saj bi bili po Taaffeovi volilni reformi izgubili vsaj tretjino svojih poslanskih sedežev, Slovani pa bi se bili vsaj nekoliko približali onemu številu poslanskih sedežev, katero jim pripada po njihovi številnosti v okviru naše države. A žalibože, našla se je zveza proti nameravani volilni reformi, kateri je na pomoč prihitel tudi poslanec slovenskega naroda, grof Hohenwart. Ne posvetovavši se s slovenskimi poslanci, priskočil je na pomoč protislovanski zvezi in njega zadene v prvi vrsti krivda, da je nastal drug, za nas neugodnejši položaj. Sestavilo se je novo ministerstvo na čelo stopil mu je znani knez Windischgraetz. Vsa politična vprašanja naj stopijo v ozadje, pravi vlada, to je, mirovati morajo vsa narodnostna vprašanja, mirovati mora borba naša za pravice slovenskega in slovenskega naroda sploh, ostati moramo brez naravnih pravic. Da smo Slovenci v tem obziru v najslabšem položaju, pač ni treba poudarjati. Vlada nam je torej po-

vsem jasno rekla: molči, narod slovenski, dokler te v grob ne položimo. Znano je, da meščanski in kmetski stan v zakonodajnih zborih nista primerno zastopana, a vkljub temu izjavila se je vlada za to, da se ohranijo dosedanje skupine. A kako stališče zavzemajo nasproti tem nameram vlade slovenski državni poslanci? Naravno je, da morajo ti imeti v prvi vrsti pred očmi koristi slovenskega naroda. Podpirali so dosedaj grofa Hohenwarta, ki pa nima srca za naše interese, kakor je to dokazal posebno z zadnjim svojim činom, s kojim je strmoglavil ministerstvo Taaffeovo ter tako pripomogel levičarjem na površje. Ali je mogoče, da bi slovenski poslanci podpirali še v bodoče Hohenwarta? (Klici: „Ne, nikdar!“) Žalostno je, da večina slovenskih poslancev še ni sprevidela, da je to že z ozirom na našo narodno čast nemogoče; vendar pa se je našlo šest odločnih mož, ki v obstoječih razmerah nečejo več podpirati Hohenwartovih in vladnih nakan in ki so vsled tega tudi izstopili iz Hohenwartovega kluba, ter združili se s hrvatskimi tovariši v jugoslovanski klub. Gotovo je vladi mnogo ležeče na tem, da ostane slovenska delegacija razdvojena in slepila bode gotovo one, ki so še ostali v Hohenwartovem okrilju, z raznimi obljubami; a gotovo je tudi, da se nijedna teh obljub spolnila ne bode, saj nam je dobro znano, da od Plenerja in Wurmblanda, ki nosita zvonce v novem ministerstvu, nimamo za slovenski narod nič dobrega pričakovati. Opravdana je torej želja naroda slovenskega, da se tudi ostali slovenski poslanci kmalu združijo s svojimi tovariši v jugoslovanskem klubu. Zadnji čas začela so se pogajanja, da se ustvari nasproti vladi stranka slovenskih zastopnikov. To je veselo znamenje, kajti Slovani dosegli bodo le takrat svoje pravice, če bodo složno postopali. Skoraj 11 milijonov Slovanov ne stoji v vladnem taboru in Avstrija bode prisiljena, da nam konečno vender-le da pravice, katere nam po zakonu pripadajo. Slovenci smo demokratičen narod; delajmo torej za to, da zmagajo demokratična načela in da vsi

„Kozo sem plačal. Kovačinja se je od ljube koze s težkim srcem poslovila, jaz sem ji dal vrv okrog rogov in vlekkel jo domú. V Lakovu sem popil glažek vina — kozo sem mej tem privezal k plotu in potem hajdi domú. No, zdaj je že v hlevu. — Ali, Mojca,“ obrne se na jedenkrat h gospodinji, „pojdi jo pomolst, da bi je mleko ne žgalo. Takšno žival trpinčiti je greh.“

Gospodinja vzame pisker, prižge svetilnico in gre radovedno v hlev.

Jaz sem vprašal gospodarja: „Oprostite, vi ste vender premožen kmet, čemu pa potrebujete koze?“

„No, veste, moja žena ima jetiko in botra Markinja je svetovala piti kozje mleko.“

„To je najboljšje zdravilo,“ oglasila se je botra Markinja pri peči.

„Tu pa ni bilo nobene dobre koze na prodaj. Zvedeli smo pa, da Kovačinja v Vicenicah hoče prodati kozo, dobro molzno kozo — zato smo tja poslali očeta, ki znajo dobro kupovati.“

V tem prileti gospodinja, vsa razjezena: „Oče, ali se vam meša? To ni koza, to je kozel!“

Starček jo zaničljivo pogleda, pljune na tla ter reče: „Nikoli kozel! Zmirom koza! Jaz sem jo kupil!“

„Pojdite pogledat!“

Vzel je svetilnico in mi možje smo šli za njim. Pridemo v hlev — in res, kozel v hlevu sveti z očmi, kakor bi nas hotel vse na svoje rogove nabosti.

Starček se začudi: „Ne, tega ne razumem. Bog z nami!“

„Oče, niste ga imeli malo pod kapo, ko ste kozo kupovali?“ smejal se je gospodar.

„Kaj pa misliš! Nisem ga pokusil na celem potu v Vicenice, šele nazaj gredé v Lukovu.“

„In je to tista koza?“

„Je! Tiste noge, brada, črni hrbet — no, je tista, ali tam je bila koza, tu pa je kozel!“ čudil se je starček. „Drugáče ni, v tem tičijo copernije!“ pristavil je gredoč v hišo.

slojevi zadobe enakomerno politične pravice. Splošno volilno pravo, to bodi naše geslo. Konečno predlagal je govornik sledeče resolucije:

I. Ker se v neprestanem narodnem boju izrabljajo najboljše moči, katere bi se sicer porabili zamogle za gmotni napredek države in za povzdigo splošnega blagostanja in ker mej narodi, zastopanimi v državnem zboru, prave zadovoljnosti, katera je pogoj za uspešno tekmovanje na narodno-gospodarskem polju, ni pričakovati, dokler se ne izvede popolna, vsem narodom v ustavi zajamčena ravnopravnost, izreka „Slovensko društvo“: da bode v interesu slovenskega naroda in celokupne države delovalo vedno in po vseh svojih močeh za izvedbo popolne ravnopravnosti in proglašava vse — od katere koli strani prihajajoče — protivne poskuse za skrajno nevarne in pogubne.

II. Ker se samo s splošno volilno pravico omogočuje vsem državljanom, plačujočim davek v denarju in krvi, udeleževati se javnega življenja, izreka „Slovensko društvo“: da bi le taka volilna reforma, katera bi razširila volilno pravico na vse polnoletne in neoporečne državljane, odpravila dosedanje krivično stanje in se izrekel zato proti volilni reformi, kakoršno je napovedalo c. kr. ministerstvo v seji državnega zbora dne 23. no-

vembra t. l., ker bi ista le še povečala krivico, katera se doslej godi politično brezpravnim stanovom.

III. Ker po izjavi c. kr. ministerstva v državnega zbora seji dne 23. novembra t. l. ne more biti dvojbe, da je koalicija strank, iz katerih je izšlo to ministerstvo, naperjeno naravnost proti slovanskim narodom, borečim se za ravnopravnost, izreka „Slovensko društvo“: da bi slovenski državni poslanci z vsakim podpiranjem sedanje vlade, za kakošno je smatrati tudi njihovo vztrajanje v konservativnem klubu, bistveno oškodovali interese slovenskega naroda in zato pričakuje, da se bodo združili vsi v jugoslovanskem klubu ter stopili v zvezo z zastopniki ostalih slovanskih narodov.

Burni živio- in dobro-klici sledili so govoru gospoda Hribarja, ki so jasno svedočili, da je govornik vsem iz srca govoril.

Za gospodom Hribarjem oglašil se je k besedi državni poslanec gospod dr. Ferjančič, ter svoje in svojih tovarišev postopanje v državnem zboru pojasnil, takisto kakor g. Kušarja. Oba sta pojasnila položaj tako kakor g. Hribar in zborovalci razšli so se z živahnimi živio-klici na ta vrta svoja poslanca. Tudi njega pozdravili so zborovalci z živahnimi živio-klici.

Kmetijske stanovske zadruga.

(Dalje.)

§ 21. Ako misli okrajna zadruga pobirati za pokritje v § 20. omenjenih stroškov več kakor 4% naklade na zemljiški davek, dobiti mora potom nadrejene deželne zadruga in deželnega političnega oblastva dovoljenje od finančnega in poljedeljskega ministerstva.

Ravno tako mora deželna zadruga dobiti dovoljenje od ministerstva, če hoče pobirati nad 1% priklade.

§ 22. V § 12. in 21. omenjene doneske pobirajo občine kot doklade na zemljiški davek in določajo okrajnim zadrugam. Okrajne zadruga imajo za deželno zadruga pobrane doneske tej poslati.

Doneski imajo kot doklade zemljiškemu davku vse postavne zastavne in prednostne pravice, katere ima ta davek.

„Tako sem si to mislila,“ pritrnila je stara Markinja, „nisem rekla ničesa, ker ne odrekujem rada, toda, ko ste pripovedovali, da se je Kovačinja od te koze tako težko poslovila, koj sem vedela, pri čem da je. Kovačinja jo je zacoprana.“

Starček je pritrnil stari Markinji in v kratkem se je začelo pripovedovati o copernijah in strahovih. Gospodinja se je bala iti v hlev in tirjala, da bi starček takoj zacoprano kožo nazaj peljal. Gospodar jo je potolažil, da pojde koj zjutraj sam s starčkom, da bi se prepričal, kaj se je s kožo zgodilo.

Komaj je dan napočil, privezal je gospodar s starčkom zacoprani kozi vrv okrog rogov, izpeljala sta jo iz hleva in hajde proti Vicenicam. Skozi vas sta hitela, da bi jih nikdo ne videl. Šla sta molče, premišljujoč, kako naj bi stvar zasukala.

Ko prideta za vas, oglašil se gospodar: „Kaj pa bova onim tam v Vicenicah rekla?“

„Zmerjala jih bova; kaj družega? Naj si kozla vzamejo. Jaz kupim kožo, pa imam kozla! Ali niso to copernije?“

Prideta v Lukov. Mladi gospodar, ki je že zgubil nekoliko korajže, reče: „Kaj pa, oče, bova se ustavila in popila glažek vina, da dobiva več korajže?“

„Ravno sem na to mislil,“ pritrni mu veselo starček. „Gostilničar se začudi, ko mu bova povedala, kaj se je zgodilo.“

Ko je gostilničar zagledal starčka s sinom, zeló se je ustrašil, misleč, da ga je kdo izdal. Delal se je jako prijaznega: „Dobro došla! Kaj pa mi neseta?“

„Hvala lepa! Videli ste včeraj mojo kožo?“ vpraša naglo starček.

Gostilničarju se je srce skrčilo. „Videl!“ odgovori. „Kaj pa je?“

„No, kaj je? Jaz kupim kožo, peljem kožo, pridem domú in je iz nje kozel! Le pojdite pogledat. — Drugače ni, ta h... baba jo je morala zacoprati.“

Ko bi se zaradi teh doneskov rubilo posestvo kakega zadrúžnika, in bi posestvo bilo dohodninsko (rentno) posestvo, ima zadruga namesto rubežni proti omenjenemu dohodninskemu posestniku vse pravice, ki se bodo z zakonom o ustanovi rentnih posestev določile za iztirjanje zaostalih davkov.

§ 23. Kdor misli, da je otežen s plačilom, ki se mu je zaukazalo na podlagi § 22., se more proti dotični odredbi v 14 dneh po obveščeni pritožiti pri okrajnem političnem oblastvu ter v drugi in zadnji instanci pri deželnem političnem oblastvu.

§ 24. Okrajne zadrúge imajo slednje leto zastaviti računski zaključek za minolo in proračun za bodoče leto in te izkaze poslati nadrejeni deželni zadrugi, da jih pregleda in potrdi. Ko bi proračunjeni zadrúžni doneski presegali v § 20. določen najvišji znesek, tedaj mora deželna zadruga potom deželnega političnega oblastva predložiti poljedelskemu in finančnemu ministerstvu.

Deželne zadrúge morajo ravno tako slednje leto napraviti podoben računski zaključek in proračun, ki se pa predloži deželnemu političnemu oblastvu v pregled in potrjenje, deželno oblastvo pošlje proračun poljedelskemu in finančnemu ministerstvu v potrjenje, ako proračunjene priklade presegajo v zakonu določeni najvišji znesek.

§ 25. Če se pokaže pri računskem zaključku okrajne zadrúge (§ 24.) kak prebitok, tedaj se 90% dá rezervnemu zakladu, ki se ima osnovati pri okrajni zadrugi, 10% pa se pošlje deželni zadrugi.

Rezervni zaklad bode za pokritje kakih bilančnih izgub.

§ 26. Če se pokaže po računskem sklepu deželne zadrúge (§ 24.) ne vštevši kakih aktivnih saldo zakladu dohodninskih pisem (§ 65. zakona o ustanovi rentnih posestev), kak prebitok, se da polovica občnemu rezervnemu zakladu, ki se osnuje pri zadrugi, druga polovica se pa da rezervnemu zakladu rentnih pisem (§ 67. omenjenega zakona). Na ta način se imajo razdeliti po § 25. od okrajnih zadrug došli doneski.

Splošni rezervni zaklad je namenjen, v kolikor se nima pritegniti po § 74. zakona o osnovi rentnih posestev v plačilo obresti od rentnih pisem, v pokritje kakih bilančnih izgub.

§ 27. Če okrajna deželna zadruga ne izpolni svojih dolžnostij po § 19. do 22. in 24. do 26. gledé nalaganja in iztirjanja davkov, sestave proračuna in računskega zaključka in donašanja rezervnim zakladom, se te naredbe gledé okrajne zadrúge izvrše na prošnjo deželne zadrúge od okrajnih političnih oblastev in gledé deželne zadrúge pa po nalogi poljedelskega ministerstva od deželne politične oblasti.

(Konec prihodnjič.)

Politični pregled.

Državni zbor končal je danes svoje letošnje delo in poslanci so se razšli za več mesecev. Kar se je v tem zasedanju storilo, je ubogo malo, zakaj vsa delavnost poslancev je bila omejena skoro izključno na politične zadeve. Razmere mej strankami so se v toliko razbistrile, da so se tisti slovenski poslanci, ki nimajo zaupanja do

vlade in do državnozbornske večine, približali drug drugemu in ustanovili slovansko koalicio, ki šteje že 62 članov, katere število pa se bo še pomnožilo. Izmej rešenih predlog je prav za prav samo brambovski zakon velike važnosti. Vsled tega zakona ni zdaj nikakega razločka več mej navadnimi vojaki in brambovci. Doslej je

Gostilničar videč, da starček resnobno govori, postane pogumen, gre k oknu in se zavzame: „To so copernije, primaruha! Nisem slep, razumem stvar — toda včeraj koza, danes pa kozel. Barva, noge, kakor pravim, ravno tista koza!“

„So takšne copernije mogoče?“ povpraša mladi gospodar.

„Na svetu je vse mogoče!“ odgovori gostilničar.

„Ali tej babi bi pokazal!“

„No, saj midva jej tega ne bova odpustila! Dajte ga nama vsakemu glažek!“

Gostilničar jima natoči precej „močnega“ in moža sta ga pila in govorila o copernijah, ki so se s to kozo zgodile. Jednega glaža je bilo malo, pila sta družega in konečno tudi tretjega. Ta pa jima je šel precej pod kapo. Gostilničar, videč, da ga že precej imata, zmuznil se je ven, odvezal je kozla, zavlekel ga v hlev, pripeljal kozo ravno tako kakor kozla in privezal zopet k plotu. Potem se je vrnil v gostilnico, kakor da bi se ne bilo nič zgodilo.

Cela stvar se je hila tako-le zgodila. Ko se je včeraj starček s kozo v gostilni ustavil, jo je gostilničar, ki je bil ob enem mesar, pregledoval in ko je videl, da je njegovemu kozlu čisto podobna, hotel se je s starčkom pošaliti; privezal mu je namreč namesto koze svojega kozla. Odtod potem ta polom doma. — Ko je bilo že skoraj poldne, šla sta oče in sin konečno s kozo v Vicenice.

„Danes bode v Vicenicah polom, bodete videli, oče!“ žugal je sin.

„Jaz jim kajžo poderem!“ vpil je starček.

Vzela sta kozo za vrv, ne da bi pogledala nazaj. Gostilničar je gledal za njima skozi okno in smejal se, da se mu je vse tako posrečilo.

Ko sta prišla v Vicenice, stala je Kovačinja ravno pred hišo. „Ti“, klicala je svojega moža, „poglej, peljejo nam kozo nazaj. Kaj pa se je zgodilo?“

„Če peljejo, naj peljejo“, reče mož, „prodala si jo itak po ceni. Znabiti, da gospodinji ne ugaja.“

brambovec služil le vsako leto nekaj tednov, odslej pa bo moral služiti po dve in po tri leta. Proti temu zakonu so glasovali izmed slovenskih poslancev samo dr. Ferjančič, Kušar, dr. Gregorčič, grof Coronini, dr. Gregorec in Nabergoj, vsi drugi pa so pomagali vladi, da je davkoplačevalcem naložila novo težko breme. Razven tega zakona odobril je državni zbor tudi izjemne naredbe v Pragi in pa proračun za prve tri mesece prihodnjega leta. — Meseca decembra in januarja zborovali bodo **deželni zbori**, meseca februarja pa se spet snide državni zbor. — Kakor smo pri nas v Avstriji imeli premembo ministerstva, tako tudi v drugih državah. Na **Italijanskem** je moralo odstopiti ministerstvo, kateremu je stal na čelu Giolitti. Sedaj sestavlja novo vlado stari Crispi. Ta je bil že večkrat minister in je eden glavnih krivcev sedanjega položaja Italije. Upregel je bil Italijo v trozvezo in jej tako nakopal sovraštvo Francije. Prej je Italija vse svoje pridelke prodajala na Francosko in tam tudi

dobivala denar na posodo, odkar pa se je zvezala z Avstrijo in z Nemčijo zoper Francosko, pa je to prenehalo in od tod slabe gospodarske razmere v Italiji. Crispi bo obstoječe nasprotstvo sila poostril in kdo ve, če ne nastane po njegovi krivdi velika vojna. — Tudi na **Francoskem** imajo novo ministerstvo, kateremu stoji na čelu Kazimir Perier, ki pa bo vladalo po tistem načrtu, kakor prejšnje. — Na **Srbskem** se je moralo umakniti Dokićevo ministerstvo novemu, kateremu predseduje general Grujić. Dokić je malo dnij po svojem odstopu umrl v Opatiji. Sicer pa so razmere na Srbskem kaj žalostne in bati se je resnih in nevarnih homatij. — Tudi mogočna in ošabna **Nemčija** utegne imeti v kratkem resne homatije. Posamezne nemške državnice se namreč nečejo odreči svojim pravicam Pruski v korist. Vsled tega je prišlo do prav neprijaznih razprav mej Prusijo in Württembergom in kdo vé, kako se končajo. Čim slabše za Prusko, toliko boljše za ves drugi svet.

Slovenske in slovanske vesti.

(Našim čitateljem.) Z današnje številko konča „Rodoljub“ svoj tretji letnik. Navzlic strastnemu nasprotovanju in grdemu obrekovanju razširil se je po celi slovenski domovini in si pridobil jako lepo število čitateljev in somišljenikov. Z zadostjenjem se oziramo na to dōbo našega delovanja. „Rodoljub“ je narod učil, budil in zabaval, deloval vedno za prave narodove koristi in se boril za njega pravice in sicer ne brez uspeha, kakor se je pokazalo o raznih prilikah. Koliko se je rogovililo proti „Rodoljubu“ javno in tajno, celo raz lece in v spovednici! Očitano se mu je brezverstvo, sovraštvo proti katoliški cerkvi in Bog vedi kaj še vse, a kdor je list čital, se je prepričal, da je bilo to, kar so trdili nasprotniki o

listu, grda laž, nečastno obrekovanje. „Rodoljub“ je s svojim delovanjem dokazal, da se bori samo za narod in za njegove narodne, politične, gospodarske in verske koristi in s tem se je prikupil narodu, da ga čita z veseljem in sebi v prid. Kakor doslej, tako bo „Rodoljub“ tudi v bodoče vestno in neutrudno deloval za blagor naroda slovenskega in vabi vse prijatelje in somišljenike, naj se naroče na list in dopošljejo naročnino čim prej mogoče, dolžniki pa naj poravnajo svoj dolg. Nadejaje se, da si ohrani „Rodoljub“ tudi v prihodnje dosedanje naročnike in pridobi mnogo novih, želimo vsem svojim čitateljem vesele božične praznike in srečno novo leto.

Šla sta jima odpret vrata: „Dobro došla!“
„Ohranite si vaše „dobro došla“ za takšno pakaza coperniško, kakor ste sami“, jezil se je starček.

Mož in žena sta jih začudeno gledala: „kaj, mi smo pakaza coperniška?“

„In niste?!“ vpil je mladi gospodar na ves glas. „Oče so včeraj od vas kupili kozo, zdaj pa imamo kozla!“

Gospodinja vsa raztogotena je pa zdaj začela: „Ali se vama meša, stara norca? Saj imata kozo! kaj pa nimata očij; ali pa ne vesta, kaj je koza in kaj kozel?“

Oče in sin se ozreta — in starčku pade vrv od samega strahu iz rok; držal je v resnici kozo.

Stala sta kakor okamenela, ne vedoč, kaj bi počela.

„Vidva sta znorela ali pa zaslužita, da bi vaju zavoljo teh psovok tožil“, rekel je gospodar.

Starček se je zavedel prvi: „Prosim vas, pojdimo na dvorišče, da bi nas ljudje ne slišali.“

Šli so na dvorišče, zaprli vrata in dolgo so se posvetovali; sklep posvetovanja pa je bil, da neka tuja oseba je iz zlobnosti kozo zacoprata.

„Prosim vas, dragi gospodar“, rekel je starček, „oprostite mi in vi, ljuba gospodinja, pljunite na to kozo trikrat in poškopite jo z blagoslovljeno vodo, da bi jej te coprnije ne škodovale.“

Gospodinja je spoznala, da je to jedina in najboljša pomoč; storila je tako in vsi so se zopet v prijaznosti razšli.

Kozo so peljali domú, starček pa se je pri vsakem koraku ozrl, ali ne pelje zopet kozla.

Ko je to pripovedoval Lukavskemu gostilničarju, čudil se je, kakor da bi o celej stvari ničesa ne vedel.

Starček je šel z vero v copernije v grob — in drugi tudi. Meni pa je to Lukavski gostilničar pozneje pripovedoval in jaz sem to za-se ohranil, da bi ne bilo zavoljo tega nobenih tožeb in pravd. Svečan.

(Ljubljanski javni napisi.) Kakor znano, je obč. svet Ljubljanski že pred poldrugim letom sklenil napraviti v Ljubljani samo slovenske javne napise cest in trgov. Vlada in potem ministerstvo sta ta sklep razveljavila, češ da se s tem greši zoper ravnopravnost narodov. Mestna občina Ljubljanska se je na to pritožila pri upravnem sodišči na Dunaji, ki je dne 13. t. m. o tej stvari razpravljalo in ki razglasi svojo sodbo dne 29. t. m.

(Zdravniška zbornica kranjska.) Pritožba slovenskih zdravnikov Ljubljanskih zoper razsodbo deželne vlade kranjske, s katero se je volitev v zdravniško zbornico kranjsko v Ljubljanski skupini priznala kot pravilna, dasi sta glasovala dva prakse ne izvršujoča bivša zdravnika, imela je popoln uspeh. Ministerstvo notranjih del je namreč to volitev spoznalo za nezakonito, ter jo zategadelj razveljavilo, odredivši zajedno nove volitve.

(Deželni zbori) so sklicani, in sicer: štajerski in goriški na dan 19. t. m., kranjski na dan 28. t. m., isterski in tržaški na dan 3. januarja 1894, koroški pa na dan 10. januarja 1894.

(Shod kmetovalcev v Novem Mestu,) prirejen dné 3. t. m. od kmetijske podružnice, bil je prav dobro obiskan. Po običajnem pozdravu govorili so gg. Novomeški župan Perko, notar dr. Poznik in pristav na Grmu, V. Rohrman. Prvi je prav dobro pojasnjeval koristi hranilnic v obče in še posebej koristi, katere je pričakovati kmetiskim gospodarjem od Novomeške hranilnice, ki nima delovati samo za Novo Mesto, temveč za celo Dolenjsko. Gosp. dr. Poznik razpravljal je prav poljudno mejne pravde, kažoč pri tem na različne nepravilike in škodljive posledice, ki izvirajo iz takih pravd. Priporočal je končno, da se nastavijo poljski čuvaji, da se volijo za vsako sosesko trije možje, ki naj nadzorujejo meje, in katerim je prepuščati razsodbo o malenkostnih mejnih zadevah, in da se naprosijo državni poslanci, naj izposlušajo vpejavo mirovnih sodnikov za malenkostne pravdne zadeve. Pristav Rohrman je v obširnem govoru opisal letošnjo vinsko letino po Dolenjskem in priporočal ohranjene vinograde z ozirom na izkušnje zadnjih let intenzivneje obdelovati, dobro gnojiti in škropiti, po trtni uši uničene vinograde pa na novo zasajati z najboljšimi ameriškimi trtami. Vsi govori bili so pohvalno vzprejeti. Pokončanem vzporedu se je zahvalil podružnični načelnik za mnogo brojno udeležbo in gg. govornikom še posebej za prijazno podporo, meneč, da namerava podružnica še v bodoče prirejati take shode, ki imajo vzpodbujati kmetijske gospodarje k napredku in pomagati s tem kmetijstvu na noge. — Kakor vemo, poučujejo se kmetovalci tudi sicer vsako nedeljo v kmetijski bralnici, kar je gotovo hvale in posnemanja vredno.

(Dolenjska železnica) dala je do zdaj prav povoljne dohodke, kakor je razvidno iz uradnih poročil. Mej 134 železniškimi podjetji, ki so razvrščeni po letnem dohodku na kilometer, zavzemlje Dolenjska železnica št. 57 z dohodki 3659 gld. za kilometer, kar se sme gotovo imenovati povoljno. Za primero navedemo nekatere druge železnice: Celje-Velenje št. 61 z dohodki 3451 gld.

Ljubljana-Kamnik št. 79 z dohodki 2688 gld. in deželne železnice štajerske št. 130 z dohodki 980 gld. za kilometer in leto. Nadejati se je, da bodejo te ugodne razmere ostale tudi pozneje, ko se še odpre proga Grosuplje-
Novo Mesto. Dosedanji dohodki pa so gotovo vesel dokaz, kako potrebna je bila ta železnica in da se bode dobro obrestovala.

(Važna iznajdba za oskrbovanje Krasa z vodo.) Inženir Pfister v Zagrebu izumil je način, kako se da Kras oskrbeti z vodo. Poskusi, ki so se delali na kraških tleh, obnesli so se prav dobro. Ker je to vprašanje velike važnosti za prebivalce Krasa, se je nadejati, da je merodajni krogi ne bodo prezrli.

(Bolnišnica usmiljenih bratov v Kandiji) pri Novem Mestu se je v petek dné 8. t. m. slovesno blagoslovila. Čim vlada potrdi, da je poslopje pripravno za bolnike, začeli se bodo precej vzprejemati bolniki. Iz početka jih bode le omejeno število, dokler se ne prizida še novo poslopje.

(Naši politični uradniki.) Krški okrajni glavar g. Weiglein je stopil v pokoj, na mesto njega pa je imenovan začasnim voditeljem okrajnega glavarstva v tem samoslovenskem okraju tajnik pri deželni vladi g. Schönberger, ki je morda prav spreten uradnik, a zna le za silo par slovenskih besed spregovoriti, a je absolutno nesposoben obravnavati v slovenskem jeziku, ter razumevati slovenski pisane uloge in je slovenskih reševati.

(Boj za slovenske šole v Trstu.) Do minolega torka naštel je komisija v rubrikah za pet nasledujočih si let 602 otroka, torej povprečno 120. Poizvedovanja vrše se le počasi, česar so deloma krivi slovenski roditelji, veliko pa tudi mestni slugi, ker ne dostavljajo pozivov tako točno, kakor bi morali. Tu je odlašanje ali malobrižnost velik naroden greh, ki naj bi ga ne zakrivil nobeden le količkaj zaveden Slovenec v Trstu.

(Slovensko pevsko društvo) za Gorico in okolico snujejo neumorno delujoči Goriški rodoljubi in žeteli je prav iskreno, da se njih prevažna namera posreči.

(Koroški Slovenci) se pridno gibljejo. Te dni zbrovale so štiri podružnice sv. Cirila in Metoda, katere so sploh neizmerne važnosti za narodno probujanje koroških Slovencev. A tudi posojilnice napredujejo prav krepko. Promet, ki je bil l. 1892. blizu 1 milijon in 300.000 gld., pomnožil se je za skoro 300 000 gld. Neizmerne važnosti je, da se koroški Slovenci gospodarsko postavijo popolnoma na svoje noge, potem tudi nasprotnikom kmalu zmanjka tal. Za šolo v Velikovcu kupila je družba sv. Cirila in Metoda stavbišče, na katerem postavi do prihodnje jeseni primerno poslopje.

(Spinčičeva zadeva.) Kakor znano, odpuščen je bil svoj čas državni poslanec isterski V. Spinčič iz svoje službe kot profesor. Zameril se je bil raznim visokim gospodom, ker je kot poslanec deloval na političnem polju. Ker poslanec niso mogli do živega, udarili so profesorja. Stvar je prišla tudi v državni zbor in unel bi se bil prav živahen, razmere osvetljuječ razgovor. Vlada se je ustrašila posledic tega razgovora in zategadelj

je stvar zasukala ter sklenila dati poslancu Spinčiču popolno zadoščenje.

(Kmetijsko družbo za Tržaško okolico) mislijo osnovati tamošnji rodoljubi, kar bi bilo tudi prav umestno in potrebno, ker Tržaška kmetijska družba nima menda časa, da bi se brigala za potrebe in koristi okoličanskih slovenskih poljedelcev. Če bi okoličani bili Italijani, potem seveda bi bilo vse drugače!

(Občinske volitve v Volovskem in Opatiji.) pri katerih so zadnjikrat zmagali združeni Lahoni in Nemci,

so se zaradi nepostavnostij, ki so se godile pri njih in vsled pritožbe narodnih volilcev ovrge. Vodstvo južne železnice, ki ima v Opatiji svoj veliki hotel, je baje svojim služnikom zaukazalo, da se ne mešajo v agitacijo, kakor poslednjič.

(Nova železnica.) Te dni se je vršil na Ptuji shod mož iz raznih krajev v posvetovanje, kako naj bi se izdalala železnica od Purkle pri Radgoni skozi Slovenske Gorice na Ptuj in od tod čez Haloze v Krapino.

Razne vesti.

(Ljubljanska mestna občina kot dedič.) Pred kratkim umrl je v Berlinu hišni posestnik in steklar Alojzij Trček, rojen Kranjec. Pokojnik si je z marljivostjo in štedljivostjo pridobil precejšnje imetje, a dasi je veliko let bival na tujem, ni pozabil svoje domovine in kraja, kjer je preživel leta mladosti, bele Ljubljane. V svoji oporoki je volil 10.000 mark mestni občini Berolinski, 10.000 mark pa mestni občini Ljubljanski, z jednim pogojem, da ima njegova vdova dosmrtni užitek tega volila.

(Ponesrečil je) na Savi pri Jesenicah minuli teden delavec Jakob Novak. Našli so ga mrtvega slonečega nad nekim kotlom. Bržkone je umrl vsled tega, ker so ga omamili plini in se ni mogel več rešiti.

(Stekel prešič.) V Laze v Krškem okraji pritepel se je nedavno s Hrvatskega stekel pes in je ogrizel prešiča, ki je vsled tega stekel čez 22 dnij in so ga morali pobiti. Odredilo se je vse potrebno v veterinarno-policijskem oziru.

(Iz Št. Petra na Notranjskem) se nam piše: Dne 21. m. m. porodila je neka dekla doma iz Slavine v službi pri nekem tukajšnjem posestniku otroka in mu po porodu stopila na vrat, vsled česar je otrok takoj umrl. Brezsrčna mati položila je truplo v svojo skrinjo, kjer je ležalo deset dnij, dokler je ni slučajno našla gospodinja. Morilka je priznala svoj zločin. Odpeljali so jo v Ljubljano.

(Zasačena cerkvena tatica.) V cerkvi v Ribnem v Radovljiškem okraji opažalo se je že dlje časa, da nekdo krade iz cerkvenih pušic mile darove in tudi olja in sveč je zmanjkovalo, ne da bi se moglo tatu priti na sled. Nedavno zapazil pa je g. župnik cerkvenikovo ženo, ki je tavalala okolu pušice in jo je zasačil, ko je odnesla iz nje nekaj novcev. Ker je prejšnje tatvine bržkone zakrivila tudi ona, naredila se je sodna ovadba proti njej.

(Roparska umora.) Blizu Žalca našli so 36letnega viničarja Alojzija F. s prerezanim vratom poleg neke šupe. Pri mrtvecu, ki je bil deloma slečen, ni se našlo nič denarja in je bil bržkone oropan. — V gozdu „Zalogom“ v občini Št. Peter pri Celji našlo se je truplo trgovca Paviča, ki je bil umorjen in oropan. Imel je vrat prerezan. Orožniki zločincev dozdej še niso zasledili.

(Ponarejalci denarja pred sodiščem.) Pri Ljubljanskem deželnem sodišči vršila se je minoli teden obravnava proti znanemu ponarejalcu papirnega denarja Mihi Uraniču in 17 tovarišem zaradi hudodelstva ponarejanja javnih upnih listov, zaradi sokrivde in deležbe tega hudodelstva. Na zatožni klopi so sedeli skoraj sami kmetški ljudje in sicer: 51 let stari Miha Uranič iz Glinc, brez gotovega posla in bivališča, ki je bil zaradi ponareje denarja že dvakrat, zaradi tatvine pa že desetkrat kaznovan;

nadalje 26 let stari posestnik Anton Lužar iz Dobrave, 52 let stari posestnik Janez Klemenc iz Jakovca in njegova sinova Janez in Jože, 28 let stari dinar France Kermavner iz Glinc, 42 let stari mizar Janez Tršinar iz Dobrave in žena njegova Antonija, 36 let stari posestnik Janez Vene z Jermanvrha, 56 let stari posestnik Janez Šoln iz Čučje Mlake, 31 let stari posestnik Janez Štamcar iz Škocijana, 58 let stari Peter Ribič, brez posla in bivališča, 66 let stara delavka Barbara Zamlen iz Ihana, 35 let stara kajzarjeva žena Neža Cerar iz Praprotnega Zakala, 46 let stari posestnik Jernej Trobevšek iz Praprotnega Zakala in brat njegov Jurij Trobevšek, 49 let stari posestnik Janez Spruk iz Praprotnega Zakala in 44 let stara šivilja Marija Žerovnik iz Viča. Preiskava proti Jožefu Požlepu pa se je bila ustavila, ker je leta tekom preiskave zblaznil. Obravnava trajala je štiri dni. Izmej zatožencev so bili obsojeni: Miha Uranič, ki je bil prej že dvanajstkrat kaznovan, v dosmrtno težko ječo; glavni sokrivec njegov, posestnik Anton Lužar iz Dobrave, na 10 let težke ječe; nadalje bili so obsojeni: Peter Ribič na 6 let, delavka Barbara Zamlen iz Ihana na 4 leta, posestnik Janez Vene iz Jermanvrha in kajzarjeva žena Neža Cerar iz Ihana vsak na 3 leta težke ječe, šivilja Marija Žerovnik z Viča pa na 4 tedne zapora. Vsi ostali zatoženci bili so oproščeni. Uranič in Lužar zglasila sta pritožbo na višje sodišče v Gradcu radi previsoke kazni, vsi ostali pa so prisojeno jim kazni koj nastopili.

(Opeharjeni lahkovernež.) Kako hladnokrvni so časih kmetški ljudje, kaže nastopni slučaj. V Celovec prinesel je kmetič 80 gld., da jih vloži v tamošnje hranilnico. Na stopnjicah sreča tujca, katerega vpraša, ob katerih urah se vzprejemljejo vloge. Tujec mu odgovori, da so uradne ure sicer že minule, da pa bode že on poskrbel, da izroči denar. Kmetič mu zaupljivo da hranilno knjižico in 80 gld. ter se oba odpotita v gostilno „pri tigru“, kamor bi se ob dogovorjeni uri vrnil tujec in kmetiču izročil knjižico. Da tujca kmetič ni več videl, a tudi denarja in knjižice ne — to se menda ugane.

(Tatvina dinamita.) Te dni ukradli so neznan zlikovci iz skladišča dinamita, katero ima železniški stavbinski podjetnik Emil pl. Malberg v Trebnjem blizu Odrge v nekem gozdu, ko so odtrgali ključavnice, 11 kilogramov dinamita v vrednosti 13 gld. Orožniki zasledujejo zločince in se je stvar naznanila okrajnemu sodišču v Trebnjem. — V Pulji zasačila je policija štiri zlikovce, ki so po noči vlomili v neko kazemato in od tam odnesli precejšnjo množino dinamita. Tatovi so porabili priliko, ko so topničarji imeli vaje s tem strelivom in je bilo torej več dinamita v skladišču.

(Zakaj so jajca pri nas tako draga?) Splošna je tožba gospodinj, da jajca pri nas še nikdar niso bila tako draga, kakor sedaj. To pa ni čudo, ker se jih silno veliko izvozi. Samo v Nemčijo šlo je od novega leta pa do početka oktobra meseca 328.500 meterskih centov jajc.

(Samomor v grobu ljubice.) Na strahovit način se je usmrtil trgovec Franc Rouland v Montpellierju. Odkopal je po noči grob pokojne svoje ljubice, ulomil krsto in se vlegel poleg smrtnih ostankov, potem pa se ustrelil.

(Trije otroci zgoreli.) Kmetovalec Stjepan Žugaj v Čerjah na Hrvatskem naložil je iz borovine izdelanih bakelj na peč, da bi se dobro osušile. Proti večeru pa so se bakle vnele in je začela izba goreti. Trije otroci, ki so spali v izbi, opekli so se tako hudo, da je najmlajša, poldrugo leto stara deklica umrla takoj, dve drugi starejši pa dva dni pozneje. Mati otrok, ki jih je hotela rešiti, opekla se je hudo, istotako tudi oče. Ogenj so pogasili sosedje in tako rešili hišo.

Poučne stvari.

Kako se pripomore, da kokoši neso po zimi?

Kdor hoče imeti mnogo jajec po zimi, naj ima piške od prvega valjenja pomladi. Čim starša je kokoš, tem manj nese. Bramanske kokoši so v tem oziru najboljše, ker še od narave rade zgodaj neso, posebno, če jih imaš v hlevu, obrnjenem proti jugu. Piča naj se po zimi kokošim daje le gorka, posebno prva zjutraj. Od žita je za kokoši najboljši pšenica in ajda, potem še le ječmen, oves in koruza. Menjanje piče tudi pospešuje nesenje jajec.

Kdaj naj se plemene telice?

To vprašanje je prevelike važnosti za vsakega živinorejca, kajti od tega je odvisen telesni razvoj živine, pa tudi to, če bode krava dobra za mleko in za pitanje.

Navadno se telice spuščajo, ko so dopolnile drugo leto, ker še le tedaj je dorasla; če se poprej vplemeni, se telesni razvoj govedi le prevečkrat ovira. To pa vendar nikakor ni občno pravilo. Mnogo je odvisno od tega, kaka je telica in iz kacega namena se redi živina.

Če se telice dobro krmijo, poprej dorastejo, pa se tudi poprej gonijo. Če se pa slabše krmijo, pa pozneje dorastejo, ali se tudi pozneje gonijo. Pred vsem pa mora živinorejec se tudi na to ozirati, iz kakšnega namena da redi živino. Če mu je posebno na tem ležeče, da imajo krave dosti mleka, je dobro, če telico pelje k biku, ko je spolnila 21 mesecev, če se je poprej dobro krmila in se je lepo razvila. Skušnja uči, da dobro rejena telica tudi še potem raste, če je breja, ako se dobro zanjo skrbi. Še le, ko krava doji in molze, neha rast. Seveda na brejo telico treba je obračati dvojno pozornost.

Da se dobro rejene telice zgodaj ženo k biku, je zaradi tega potrebno, ker sicer se rado prigodi, da se ne ubrejijo, ostanejo jalovke in se morajo dati mesarju. Krave, katere imajo zgodaj svoje prvo tele, so navadno dobre mlekarice.

Nikakor pa naj nas kdo tako ne razume, kakor bi mi priporočali, da naj se sploh telice gonijo zgodaj k biku. Znani so nam slabi nasledki, ako se telica žene k biku, ko še ni dovolj razvita. Če telica ni lepo razvita, naj se le počaka, da dopolni vsaj dve leti. Najbolje je pa, če se take telice ne gonijo k biku, dokler niso dopolnile 30 mesecev. Sicer se je bati, da dobimo sploh le slabo živino in bo demo od živinoreje imeli malo dobička.

Da dobimo dobre krave mlekarice, za to je že treba od začetka gledati. Že za tele moramo dobro skrbeti. Tele se ne sme prezgodaj odstaviti, potem se mu pa mora dajati tečna hrana. Posebno je gledati na to, da se mlado živinče dovolj giblje, zaradi tega ne škoduje, ako se goni na pašo. Potem se mora mlademu živinčetu dajati le zdravo seno. Vsaka sprememba v piči naj se le polagoma vrši. Tudi je potrebno, da mlado živinče pogostem snajžimo, na kar se žal obrača vse premalo pozornosti.

V drugem letu telica lahko dobiva nekoliko manj močno hrano, nego v prvem, ako ne gledamo na to, da bi bila debela, temveč le, da bode bodoča krava imela dovolj mleka. Nikakor pa ni dovoljeno, je zanemarjati, da bi morda zaostajala v rasti. Od ravnanja s telico je odvisno, kaka bode bodoča krava. Napake v mladosti se pozneje nikakor ne dajo več popraviti. To naj si zapomni vsak živinorejec.

Podgane in miši

preženeš, ako nekaj časa močiš laške orehe v vodi nasičeni s pepeliko, potem jih poprašiš, da se popolnoma posuše. Tako pripravljene orehi so za miši in podgane jako hud strup. Jedo jih pa z veliko požrešnostjo.

Loterijske srečke.

Praga, dné 13. decembra: 25, 11, 43, 2, 42

Linc, dné 9. decembra: 35, 50, 23, 45, 53.

Trst, dné 9. decembra: 50, 69, 25, 56, 74.

Tržne cene v Ljubljani

дне 13. decembra t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	8	50	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež, "	6	10	Surovo maslo, "	—	92
Ječmen, "	6	10	Jajce, jedno	—	03
Oves, "	6	70	Mleko, litar	—	10
Ajda, "	8	20	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, "	6	—	Telečje	—	54
Koruza, "	5	80	Svinjasko " "	—	56
Krompir, "	2	23	Koštrunovo " "	—	36
Leča, "	14	—	Pišanec	—	40
Grah, "	13	—	Golob	—	18
Fižol, "	9	—	Seno, 100 kilo	3	57
Maslo, kgr.	—	98	Slama, " "	2	87
Mast, "	—	68	Drva trda, 4 metr.	7	—
Špeh frišen "	—	56	" mehka, 4 "	5	—

Brata Eberl

Ljubljana, Franciškske ulice št. 4.

Slikarja napisov, stavbinska in pohištvena pleskarja.

Tovarna za oljnate barve, lak in pókost.

Glavni zastop

Bartholijevoga originalnega karbolineja

Maščoba za konjska kopita in usnje. (5—2)

Neobhcdno potrebna za vsako gospodinjstvo je

Kathreiner-jeva Kneipp-ova sladna kava

z ukusom bobove kave.

Sel. Kneipp

Ta kava ima zase nedoseženo prednost, da se zamore odreči kvarnemu uživanju nemešane ali z surrogati mešane bobove kave in da je moč prirediti mnogo **sladnejšo**, poleg tega **zdravejšo** in **težejšo** kavo. — **Neprekošana kot primesek k navadni bobovi kavi.** (38—3)

Priporoča se zlasti za gospé, otroke in bolnike.

Osobito se je čuvati slabih posnemovanj.

Dobiva se povsod

1/2 kile po 25 kr.

Posestvo

obstoječe iz hiše, hleva, svinjaka, kozolca in poda, z lepimi njivami, travniki, gozdi, z lepim vinogradom in vrtom pred hišo, v katerem je mnogo sadnega drevja. Hiša je na ravnem in pripravna za gostilno ali vsakršno obrt proda iz proste volje

Jurij Štrovs, posestnik (36—3)

v Potoški vasi štev. 14. Postaja Zagorje ob Savi.

Na najnovejši in najboljši način
umetne

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**, — odstranjuje **zobne bolečine** z usmrtenjem živca (11—24)

zobozdravnik A. Paichel,
poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadstr.

J. Traun v Ljubljani

mehanični mlin, tovarna ješprenjčka in jesiha, trgovina s špecerijsko blago, žganjem, žitom, pridelki in drvami

priporoča veliko zalogo svojih izdelkov:

pšenično, ajdovo, riženo in koruzno moko, ješprenj, ješprenček in pšeno, najmočnejši in najokusnejši vinski kis in kisov cvet. Priporoča tudi špecerijsko blago, žganje, špirit, suhe in oljnate barve. Kupuje vse domače pridelke in priporoča mnogovrstna, zanesljivo kaljiva semena. Živinorejcem priporočam zadnja moka za živino, ker je ceneji in izdatneji kot druga sredstva. (3—24)

Zunanja naročila se hitro in natančno izvrše.

Peregrin Kajzelj

Stari trg št. 13 (6—23)

priporočam slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini svojo bogato zalogo

lestencev, oljnatih podob, zrcal,

kakor tudi vse v njegovo stroko spadajoče predmete na pr. stekleno, porcelanasto belo in rujavo prsteno blago, raznovrstne svetilnice viseče in stoječe,

Hermanove bliskovne svetilnice in prave kroglaste cilindre „Patent Marian“, katere imam samo jaz v zalogi za Kranjsko.

Prevzemam tudi vsa steklarska dela pri stavbah ter jamčim za solidno in točno postrežbo.

Jako fino
štajersko pogorsko vino
liter po 5 kr. in
sladko hruševo vino

liter po 4 kr. se proda v večji množini leco **Hartberg** (železniška postaja). Več pove iz prijaznosti gospod **Karol Tomšič**, c. kr. poštati upravitelj v **Hartbergu** na **Štajerskem**. (34—3)

Najnižje cene. Največji izbor.

Skrbno izdelovanje

Preobleke. Popravila.

L. Mikusch
tovarna dežnikov
Ljubljana, Mestni trg 15.

(18—24)

A. Schäffer

rokovičar in obvezarijar

Kongresni trg 7. **Ljubljana** Kongresni trg 7.

Velika zaloga vseh

kirurgičnih obvez in kilnih pasov.

Velika izbira in zaloga vsakovrstnih rokovic iz c. kr. pr. dvorne tovarne J. E. Zacharia na Dunaji; zavratnikov, manšet, angleških in francoskih dišav, modercev itd. (4—23)

Ign. Faschinga udove

ključavničarnica v Ljubljani, Suknarske ulice šte. 3

priporoča bogato svojo zalogo **štedljivih ognjišč** solidnega dela po najnižjih cenah in vsprejema tudi vsakovrstna **stavlbinska dela.** (7—24)

Zunanja naročila izvršujejo se točno.

J. Kunčič

izdelovatelj soda-vode

v Ljubljani,
sedaj Sv. Petra cesta šte. 5
filijalka v Lescah, Bled,

priporoča čast. p. n. občinstvu in gospodom gostilničarjem svojo dobro izdelovalnico dobre, zdrave, ukusne soda-vode.

Zunanja naročila izvršujejo se točno. (16—13)

Založba tovarne

pri

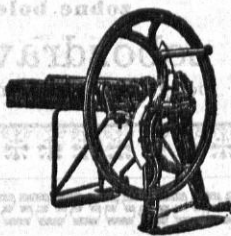
Franju Detter-ju v Ljubljani

na Starem trgu št. 1, nasproti železnemu mostu.

Tu se dobivajo vsake vrste kmetijski stroji, kakor tudi blagajnice, varne pred tatam in ognjem.

P. n. gospodinjnjam, šiviljam krojačem in čevljarjem priporočam svoje izvrstne

šivalne stroje

mного ceneje, nego drugod za katere tudi 5 let jamčim (garantiram). (8—24)

Popravila izvršujejo se pri meni točno in po ceni.

Zaupni mož v vsakej fari. Velevažno, čez četrstoletja obstoječe, povsod izvanredno zaupanje in spoštovanje uživajoče domače **denarstveno podjetje** (poroštevni zaklad znaša čez 20 milijonov kron), čegar glavni sedež je na Dunaji, koje je cesarsko kraljevo privilegirano ter je pod vrhovnim nadzorstvom visoke c. kr. državne vlade in čegar vsestransko priznana blagonsko delovanje se razteza po vseh pokrajinah naše avstrijske domovine, pooblašča v vsakej fari po jednega **zupnega moža** z nalogo, pospeševati večje razširjenje tega podjetja v dotičnem kraju.

Razumne, čislane in v denarstvenem obziru popolno zaupanje uživajoče osebe, koje si želijo pridobiti vedno rastoči postranski zaslužek za mnogo let, blagovolijo naj pod znamko „**201.191, Graz postlagernd**“ več poizvedeti. (18—17)

Adolf Hauptmann

tv arna (9—24)
oljnatih barv, firnežev,
lakov in kleja
v Ljubljani, ob vogalu Resljeve
ceste št. 41 v lastni hiši in filijala:
Slonove ulice št. 10—12.

„NARODNA TISKARNA“

priporoča po nizkej ceni

VIZITNICE

v elegantnej obliki.

Odlikovano v Trstu 1882. Srebrna svetinja.

Tovarna peči in glinastih izdelkov

Avgust Drelse

Ljubljana (Kranjsko).

Vsakovrstne peči po najnovejši konstrukciji, bele in barvane od najboljšega blaga, elegantne in cene.

Cevi za dimnike natik z vetrovim ravnalcem. (14—24)

Okraski pri stavbah, nakit pri cerkvenih stropih in okrajkih, neprežigljiva opeka in vse v glinarsko obrt spadajoče stvari.